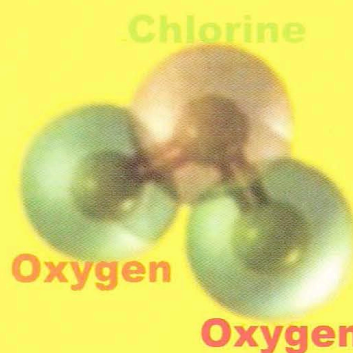

Breakthrough

The Miracle Mineral Solution of the 21st Century

Parts 1 and 2

4th Edition

The Chlorine Dioxide Ion

In the human body this ion is the most powerful
killer of disease that has ever been known

Save your life or that of
your loved ones.

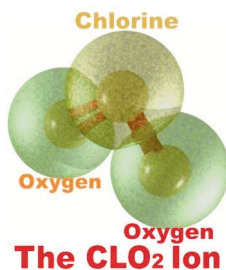

Meet Taz Mania, killer
extra ordinaire of
disease pathogens
page 3-7

Jim Humble

Väljavõte ülalolevast raamatust LÄBIMURRE

Kloordioksiid ja vere keemia

Et mõista, miks MMS (*Miracle Mineral Solution* – imeline mineraalne lahus NaClO₂) töötab, peab mõistma mõningaid kloordioksiidiga kaasnevaid keemilisi protsesse ja veres toimuvaid keemilisi protsesse. Kloordioksiid on gaas, mis lahustub kehamahlades/kehas olevas vees. Kloori ja kloordioksiidi on kasutatud desinfektsioonivahenditena üle saja aasta ja need hävitavad igasuguseid patogeene. Mõlemad on kasutatud veepuhastussüsteemides üle 50 aasta. Viimastel aastatel on veepuhastussüsteemides kloori kasutatud vähem ja kloordioksiidi palju rohkem, kogu Euroopas kasutatakse kloordioksiidi laialdaselt vee puhastussüsteemides. Kuigi kloordioksiid on mõnevõrra kallim kui kloor, on selle mitmete positiivsete külgede ülekaal kloori veepuhastussüsteemidest praktiliselt välja tõrjunud. 1998. a ütles *The American Chemical Society* analüütilise keemia osakond, et kloordioksiid on võimsaim antimikroobikum, mida inimkond tunneb.

Kloordioksiid tapab patogeene (haigustekitajad) oksüdatsiooniga. See on täiesti erinev kloori (kloorimise) keemilisest reaktsioonist ja oksüdeerumise tulemusena ei teki kahjulikke kemikaale. 10-ppm (miljondikosa) kloori lahuse (10-ppm kloori lisamine mahlale) joomine paneb terve inimese iiveldama mitmeks tunniks, samas kui 10-ppm kloordioksiidi joomine ei põhjusta tervele inimesele mingit iiveldust – ja lisaks tapab patogeene (haigustekitajaid) paremini kui kloor.

Kloordioksiidi lahjendatud lahus kangusega 50 ppm või vähem ei mõjuta mitte ühtki inimkeha funktsiooni või elementi, sealhulgas sõbralikke aeroobsed bakterid. Teisalt, lahused 0,1-1 ppm näivad esile kutsuvat suurejoonelist immuunvastuse/immuunsüsteemi reaktsiooni rünnata anaeroobseid baktereid, viirusi, parasiite, kahjulikke hallitusseeni, pärmseeni ja teisi patogeene (haigustekitajaid). Endale teadvustamata on sajad tuhanded ameeriklased joonud lahjendatud kloordioksiidi lahuseid rohkem kui 100 aastat erinevate üldsusele müüdavate tervisevete kujul. Elektriga töödeldud lahjendatud soolalahust on müüdnud *tervise vee* nime all erinevate nimetustega, näiteks "Willard Water", mida müüakse endiselt. Enamik neist vetest sisaldavad lahjat kloordioksiidi, mis toimib elektrolüütilise ravina. Kloordioksiidi kontsentratsioon neis vetes oli väga madal ja seega ei ole kunagi olnud piisavalt tugev, et teha kehas patogeene põhjalikku tapmistööd, aga väidetav kasu tervisele oli enam kui tõenäoliselt põhjustatud kloordioksiidi poolt, sest nendes vetes ei ole muud elementi, mis kasulik tundub. On müüdnud ka teisi tervisejooke, mis sisaldavad kloori variatsioone. Stabiliseeritud hapnik, mis on lahjendatud naatriumkloriti lahus, kui seda lahjendatakse veega veelgi, annab kloordioksiidi välja väga aeglaselt. MMS on lihtsalt tugevam lahus, millele on lisatud toidus olev hape. Hape nagu äädikas või sidrunhape, mida tihti kasutatakse alkoholivabades karastusjookides, vähendab lahuse happesisaldust. Kuid laialdasel toiduvalikus – mida on mõnikord leitud töödeldud toidust – vabaneb kuni 1 ppm kloordioksiidi ja see on sajanik sellest, mida toodetakse stabiliseeritud hapnikus.

Kui äädika koostises olev äädikhape (või sidrunhape) lisatakse naatriumkloriti lahusesse, hakkab lahus eritama klooridioksiidi ja see kestab lineaarselt kuni 12 tundi.

Maohape ei muuda oluliselt ajastatud vabastamist.

Naatriumkloriti ja äädika hulk on arvatud nii, et see väljutaks tunnis ühe milligrammi kloori gaasi.

Ajaliselt kulub tund aega selleks, et üks milligramm klooridioksiidi muutuks lauasoolaks ja teisteks kahjututeks kemikaalideks pluss veel üheks väga kasulikuks kemikaaliks.

Pidev/lineaarne klooridioksiidi tootmine ja selle pidev muutumine lauasoolaks ja teisteks kemikaalideks kutsub esile/põhjustab klooridioksiidi püsiva taseme kehas umbes 12 tunniks – selle aja jooksul kogu klooridioksiid ja kõik, mis on keha jaoks kahjulik, kaob jälgi jätmata.

Seega mürgi tase pärast seda ajaperioodi on null.

Haiglad ja laborid on kasutanud kloori ja klooridioksiidi rohkem kui sada aastat põrandate, pinkide ja tööriistade desinfitseerivaks puhastamiseks. Ükski patogeen ei talu seda ja ükski haigus, kas bakteriaalne või viiruslik, pole kunagi kloori gaasile vastumeetmeid leiutanud/klooridioksiidile resistentseks muutunud. Inimese kehal on väga vähe mehhanisme, mis saavad (oskavad)/suudavad vahet teha hapnikul ja klooridioksiidil. Kuna punased vererakud ei suuda vahet teha, näitavad tugevad tõendid, et kui MMS siseneb kõhtu, siis imendumismehhanismid mao seintes lubavad punastel vereliblel endasse imeda klooridioksiidi ja viia see keha erinevatesse piirkondadesse.

Inimkeha loomulik pH tase on umbes 7. Valguse puudumisel on klooridioksiidi PH tasemel 7 suhteliselt stabiilne mõne minuti jooksul. Haiguse patogeenid on põhiliselt kõik anaeroobsed (hapnikku mitteomastavad) – näiteks malaaria parasiidid – ja nad erinevad sõbralikest aeroobsetest (hapnikku omastavatest) bakteritest. Punased vererakud imevad kergesti endasse klooridioksiidi ja kui see on kord rakkudes, ründab see malaaria parasiiti, sest parasiidi kest on madalama pH-ga kui vere pH.

Klooridioksiid (ClO_2 on paramagnetiline kollane gaas), on äärmiselt kõrge plahvatusastmega ja nii lenduv, et seda ei saa transportida. Seega saab klooridioksiidi kasutada vaid nii, et see tuleb koha peal luua koheseks kasutuseks. See on klooridioksiidi lendlev iseloom, mis teeb ta patogeenidega kontakteerudes nii efektiivseks nii veesüsteemides kui ka inimkehas. Nagu arst Hesselink selle raamatu 22 peatükis märgib, ei lase malaaria parasiidi olemus tal kunagi iseennast arendada klooridioksiidi suhtes kaitstuks ehk mittevastuvõtlikuks (resistentseks). Me oleme seisukohal, et see on klooridioksiidi lendlevus, mis aitab ära hoida haigustekitajate vastupanu tekkimise. See oleks nagu kaitsta ennast käsigranaadi eest. Seda ei saa lihtsalt teha.

Kui inimene põeb mingit haigust, siis normaalne kogus hapnikku veres ei suuda hävitada kõiki haigustekitajaid (patogene), kuid kui klooridioksiid imendub koos hapnikuga, siis on hoopis teine lugu.

Kui klooridioksiidi ioon puutub kokku kahjuliku haigustekitajaga, siis ta rebib haigustekitajalt kohe ära viis elektroni.

Väga kiire keemiline reaktsioon ehk plahvatus toimub antud juhul keha mikrokoopilisel tasandil.

Haigustekitaja kahjustub tänu sellele, et kloordioksiidi ioon rebib talt ära viis elektroni ja et vabaneb energia.

Põhimõtteliselt haigustekitaja oksüdeeritakse kloordioksiidi ionide poolt ja selle tulemusena muutub kloor kahjutuks kloriidiks (lauasoolaks).

Kaks hapniku aatomit vabastatakse ioonidena kloordioksiidi ionist, kuid hapnikul pole muud mõju/toimet kui kinnitada vesiniku ionidele ja muutuda veeks või kinnitada süsiniku ionile ja muutuda süsinikdioksiidiks.

See protsess, milles kloordioksiidi ioon oksüdeerib patogeene/haigustekitajaid või muid kahjulikke kemikaale, on organismile kasulik. Kuigi kloordioksiidiiooni kaks hapniku iooni on vabastatud, siis nende laengu tase ei too kaasa oksüdatsiooni. Sama protsess jätkub kogu kehas, kui kloordioksiidi ioonid kontakteeruvad patogeenidega/haigustekitajatega. See ei ründa kasulikke baktereid ja terveid kehaosi, kuna nende pH ei ole alla 7. See oksüdeerib ka haigeid rakke, näiteks infektsioonid või vähk. Juhul kui kloordioksiid ei kohta patogeeni/haigustekitajat või muud mürki, siis taandub see lauasoolaks (NaCl) ja hüpokloorishappeks (HClO/HOCl), mis on kasutatav organismis.

Lümfisõlmed näiteks on üks keskkondi, kus veri tavaliselt vabastab hapnikku erinevate mürkide oksüdeerimiseks lümfisõlmes ja seejärel kannab oksüdeeritud mürgid maksa. Punased verelibled kannavad kloordioksiidi ioone samamoodi nagu hapnikku ja seetõttu vabastatakse kloordioksiidi ioonid samamoodi lümfisõlmedes. Kloordioksiidi ioonid on normaalsete rakkude suhtes loiid/inertsed, kuid nad hävitavad sealt leitud haigustekitajad.

Inimkehas on avastatud pisitillukeses koguses loomulikult toodetavat kloordioksiidi ja üks kemikaalidest, mida kloordioksiid aitab ise lagunedes (kloordioksiidi lagunemisel tekib uus aine – myeloperoxidase) luua, on myeloperoxidase (MPO) – kemikaal, mida immuunsüsteem vajab. Immuunsüsteem kasutab myeloperoxidase kemikaali, et luua hüpokloorishapet (HClO/HOCl). Organism kasutab ulatuslikult hüpokloorishapet, et tappa parasiidid, bakterid, seened, viirused, kasvajarakud, looduslikud tapjarakud ning hävitada teatud jääkained tavalistes/loomulikes tingimustes. Siiski, haigused ja erinevad keha olukorrad/seisukorrad võivad põhjustada hüpokloorishappe vähesust, aga seda on vaja olemasolevate haigustekitajate hävitamiseks. See on tingitud haigusest, mida meditsiin nimetab myeloperoxidase puuduseks. Kui tegemist on paljude muude haigustega, on teisi immuunsüsteemi reaktsioone, mis võivad haigusi tõrjuda ja tappa/haigustest jagu saada – aga juhtudel, mil on tegemist malaaria ja muude raskete haigustega, ei ole piisavalt hüpokloorishapet parasiitide ja haigustekitajate tapmiseks ja ei ole teisi immuunsüsteemi reaktsioone, mis suudaks neid tappa. Seega kloordioksiidi lagunedes kehas tekib uus aine – hüpokloorishape (HClO/HOCl), mis on arvatavasti lisamehhanism, millega hävitatakse malaaria ja teised haigused.

Kui malaaria puhul kasutada suukaudse manustamisena MMSi, millele on lisatud äädikas ja mahl, siis kõik malaaria sümptomeid nagu külmavärinad, palavik, lihasvalu ja liigesevalu, peavalu, iiveldus ja muud sümptomid kaovad nelja tunni jooksul 98% kõikidest juhtudest. Ülejäänud juhtumid, mis mahuvad 2% sisse – kaovad 12 tunni jooksul. Kuigi mõned malaariahaiged on ka teistes haigustes, ei ole me kunagi leidnud juhtumit, mil malaariaparasiti poleks hävitatud. 1. juuliks 2006 on rohkem kui 75 000 malaariahaiget terveks ravitud ainsagi ühegi tõsise kõrvalmõjuta.

Tavaliselt on iga 250 malaariahaige kohta kaks surmajuhtumit – meie ravitud 75 000 juhul ei olnud ühtegi surmajuhtumit – seega tuleb eeldada, et 300 inimelu on päästetud ja MMS teeb oma tööd.

Märkus tõlkijalt: Basseinides kasutatakse naatriumhüpokloritit NaClO , MMSi puhul aga naatriumkloritit NaClO_2 .

Väljavõte teadusuurimuslikust kirjutisest “Sõda mikroobide vastu”, mille on kirjutanud Bradford’i Uurimisinstituut.

“Järgnev on kirjeldus toote Dioxychlor^(TM) iseloomust ja toimemehhanismist – see toode on välja töötatud American Biologies^(TM) poolt. See seletab toote viiruste-, bakterite-, mükoplasma- ja seentevastast toimet. Dioxychlor^(TM) on olnud kliiniliselt kasutuses üle 15 aasta ja sellega on tehtud kümneid tuhandeid infusioone Amerian Biologies^(TM) Intergrative Hospitalis ja Meditsiinikeskuses, aga samuti teistes kliinikutes ja haiglates üle terve maailma.

Selleks, et mõista täielikult Dioxychlori toimet sihtorganismidele, selleks on vaja kirjeldada detailselt selle oksüdandi keemilist struktuuri, aga samuti nendes sihtorganismides, (millega Dioxychlor^(TM) kokku puutub ja mida see mõjutab) leiduvate ainete keemilist struktuuri. Need sihtorganismid sisaldavad viiruseid (nukleiinhappeid, RNA, DNA), baktereid ja seeni.”

Dioxychlor^(TM) on saadaval/müügis internetis ja kogu teaduslik kirjutis sellest on samuti saadaval. Keemiline koostis, kuigi olles veidi nõrgem kui MMSil, on valmistatud täpselt sama (ClO_2) kemikaali baasil (ClO_2 on lahustatud destilleeritud vees). <https://www.momentum98.com/dioxychlor.html>

Tõlkinud Aigar Säde